

॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥
 समाललंवेतेजस्वीध्वजंहेमपरिष्कृतं ॥ तथाविमनसं दृष्ट्वाभीमसेनं घटोत्कचः ॥ ६ ॥ क्रोधेनाभिप्रजज्वालदिधक्षन्निवपावकः ॥ अभिमन्युमुखाश्चापि पाण्डवानां महारथाः ॥ ७ ॥ समभ्यधावन्क्रोशं तोराजानं जातसंभ्रमाः ॥ संप्रेक्ष्यैतान्संपततः संक्रुद्धा जातसंभ्रमान् ॥ ८ ॥ भारद्वाजो ब्रवीद्वाक्यं तावकानां महारथान् ॥ क्षिप्रं गच्छत भद्रं वोराजानं परिरक्षत ॥ ९ ॥ संशयं परमं प्राप्तं मज्जंतं व्यसनार्णवे ॥ एते क्रुद्धा महेष्वासाः पाण्डवानां महारथाः ॥ १० ॥ भीमसेनं पुरस्कृत्य दुर्योधनमुपाद्रवन् ॥ नानाविधानि शस्त्राणि विस्तृजंतो जयेधृताः ॥ ११ ॥ नदंतो भैरवान्नादां स्त्रासयंतश्च भूमिपान् ॥ तदाचार्यवचः श्रुत्वा सोमदत्तपुरोगमाः ॥ १२ ॥ तावकाः समवर्तंत पाण्डवानां मनीकिनीं ॥ कृपो भूरिश्रवाः शल्यो द्रोणपुत्रो विविंशतिः ॥ १३ ॥ चित्रसेनो विकर्णश्च सेंधवो बृहद्बलः ॥ आवंत्यौ च महेष्वासा कौरवं पर्यवारयन् ॥ १४ ॥ ते विंशतिपदं गत्वा संप्रहारं प्रचक्रिरे ॥ पाण्डवा धार्तराष्ट्राश्च परस्परजिघांसवः ॥ १५ ॥ एवमुक्त्वा महाबाहुर्महद्विस्फार्य कार्मुकं ॥ भारद्वाजस्ततो भीमं षड्विंशत्या समार्पयत् ॥ १६ ॥ भूयश्चैनं महाबाहुः शरैः शीघ्रमवाकिरत् ॥ पर्वतं वारिधाराभिः प्रावृषीव बलाहकः ॥ १७ ॥ तं प्रत्यविध्य दशभिर्भीमसेनः शिलीमुखैः ॥ त्वरमाणो महेष्वासः सव्ये पार्श्वे महाबलः ॥ १८ ॥ सगाढविद्धो व्यथितो वयोवृद्धश्च भारत ॥ प्रनष्टसंज्ञः सहसारथो पस्थ उपाविशत् ॥ १९ ॥ गुरुं प्रव्यथितं दृष्ट्वा राजा दुर्योधनः स्वयं ॥ द्रौणाय निश्च संक्रुद्धौ भीमसेनमभिद्रुतौ ॥ २० ॥ तावापतंतौ संप्रेक्ष्य कालांतकयमोपमौ ॥ भीमसेनो महाबाहुर्गदामादाय सत्वरं ॥ २१ ॥ अवपुत्य रथात्तूर्णतस्थौ गिरि रिवाचलः ॥ समुद्यम्य गदां गुर्वीयमदंडोपमारणे ॥ २२ ॥ तमुद्यतगदं दृष्ट्वा कैलासमिव शृंगिणं ॥ कौरवो द्रोणपुत्रश्च सहितावभ्यधावतां ॥ २३ ॥ तावापतंतौ सहितौ त्वरितौ बलिनां वरौ ॥ अभ्यधावत वेगेन त्वरमाणो वृकोदरः ॥ २४ ॥ तमापतंतं संप्रेक्ष्य संक्रुद्धं भीमदर्शनं ॥ समभ्यधावं स्त्वरिताः कौरवाणां महारथाः ॥ २५ ॥ भारद्वाजमुखाः सर्वे भीमसेनजिघांसया ॥ नानाविधानि शस्त्राणि भीमस्योरस्य पातयन् ॥ २६ ॥ सहिताः पाण्डवं सर्वे पीडयंतः समंततः ॥ तं दृष्ट्वा संशयं प्राप्तं पीड्यमानं महारथं ॥ २७ ॥ अभिमन्युप्रभृतयः पाण्डवानां महारथाः ॥ अभ्यधावन्परीप्संतः प्राणांस्त्यक्त्वा सुदुस्त्यजान् ॥ २८ ॥ अनुपाधिपतिः शूरो भीमस्य दयितः सखा ॥ नीलो नीलांबुदप्रख्यः संक्रुद्धो द्रौणिमभ्ययात् ॥ २९ ॥ स्पर्धते हि महेष्वासो नित्यं द्रोणसुतेन सः ॥ स विस्फार्य महच्छापं द्रौणिं विव्याध पत्रिणा ॥ ३० ॥ यथाशक्रो महाराजपुरा विव्याध दानवं ॥ विप्रचित्तिं कुराधर्षं देवतानां भयंकरं ॥ ३१ ॥